

El terrorisme espanyol també entra a la CEE

L'entrada de l'Estat espanyol en la CEE ha estat esguitada amb una nova i contundent acció terrorista, reivindicada per ETA-m, que assenyalava algunes ineficiències en l'aparell de seguretat de l'estat i, també, una dinàmica nova en l'estratègia d'aquesta organització basca.

Josep M. SANMARTI

U nes hores abans de la firma a Madrid del tractat d'adhesió d'Espanya a la CEE, el dia 12 de juny, un escamot terrorista pertanyent, segons tots els indicis, a ETA-m, assassinà a Madrid el coronel jurídic Vicente Romero i els seus xofers, el soldat Juan García Jimenez. Una estona més tard, un brigada de la marina, José Millarengo de Bernardo, era mort també a trets a Portugalete (Biscaia). Cap dels assaltants no fou detingut.

Després del primer atemptat, els terroristes van deixar el cotxe en què havien fugit a l'aparcament del Corte Inglés del carrer de Goya de Madrid, el farciren d'explosius i avisaren la policia. Quan els grups desactivadors manipulaven el detonador, esclatà la càrrega i matà el policia Esteban del Amo García i ferí greument al seu company Gerardo Fuentes. Així, quan les delegacions comunitàries i l'espanyola i centenars de convidats s'aplegaren al Palau Reial de Madrid, per

assistir a una jornada certament històrica, el govern central tenia damunt la taula quatre víctimes més del terrorisme (les quatre militars o paramilitars) i una nova estratègia etarra.

Aspectes habituals dels atemptats

No cal dir, per tant, que la solemne cerimònia de la firma del tractat quedarà definitivament marcada per aquests sagnants fets, si bé s'ha de reconèixer que totes les parts i les persones presents a l'acte feren un esforç real per salvar el

contingut i el simbolisme de la magna assemblea i no deixar que s'enfonsés enmig del pessimisme. Si més no, el ministre de l'Interior no assistí a l'acte: en aquells moments presidia una reunió de la Junta de Seguretat, que havia fet ocupar tot el centre i part de la perifèria de Madrid capital per la policia, en un dels desplegaments més espectaculars que es recorden ací.

L'acció terrorista del dia dotze presenta algunes novetats i nombrosos aspectes habituals en aquests tipus d'atemptat. La tècnica utilitzada pels assassins en tots els casos és la mateixa de sempre: acostar-se a la víctima amb la cara destapada en el moment en què aquesta surt de casa i puja al cotxe, disparar-li uns trets al cap i, després, fugir tranquil·lament cap a un automòbil robat, que, immediatament després, és abandonat. Els testimonis, esfereïts i atordits, en donen informacions confuses i, fins i tot, contradictòries. Segons algunes versions, el dia dotze també es detectaren certes imprudències, tant per part dels militars morts, com per part dels artificiers de la policia. Això tampoc no és nou.

El ministre de Defensa, Narcís Serra, assegurà el mateix dia que s'havien donat instruccions estrictes a totes les forces armades perquè extremessin les precaucions, però, tot i això, sembla clar que ambdós militars seguiren rutes i horaris habituals, i sense la protecció suficient. D'altra banda, també és molt freqüent que els terroristes escullin dates i moments assenyalats per actuar amb la intenció d'aprofitar el ressò (en aquest cas a Espanya i arreu d'Europa i Amèrica) que han de tenir els atemptats.

Aspecte dessolador després de l'explosió

/ Mediterràneo

L'ús nou dels cotxes bomba

En canvi, és nou a Madrid l'ús de cotxes bomba, fet que indica un canvi estratègic dels etarres. Alguns experts han sostingut darrerament que ETA-m ha sofert una «reconversió», després de l'aparició del GAL i de la nova actitud francesa; i el replegament a l'interior d'Espanya de les seves forces actives i l'augment del grau de brutalitat de les seves accions en són dues conseqüències. Ara rematen sistemàticament els ferits, ataquen infants i, sobretot, col·loquen bombes indiscriminadament. Posar un cotxe bomba a l'interior d'uns grans magatzems en una hora comercial revela una determinació, fins ara inèdita, de matar d'una manera no selectiva. En aquest sentit, les accions del dia dotze indiquen una nova escalada terrorista, una certa «libanització» del fenomen, una intenció d'arribar a la guerra total.

D'altra banda, aquest atemptat torna a plantejar la presència de l'escamot etarra *Madrid* o *Espana* a la capital. De fa uns tres anys, els seus membres, plenament identificats per la policia, actuen a la ciutat amb una eficàcia sorprenent, demostrada en múltiples atemptats. Fins ara la policia no ha aconseguit de neutralitzar aquest escamot, malgrat que n'ha desmuntat una part de l'aparell informatiu i logístic, gràcies, sovint, a colps de bona sort. La detenció de Venancio Sebastián Horcajo, el vint de febrer passat, permeté de preparar un parany definitiu, que fracassà per culpa de la coneguda rivalitat entre la policia i la guàrdia civil.

El fet cert és que la capacitat operativa d'aquest

grup etarra sembla intacta, opinió que no és compartida pel president Felipe González, el qual assegura que les darreres iniciatives terroristes indiquen una certa pèrdua de capacitat d'acció. Hi ha qui diu que, ara, aquest escamot és l'única raó per la qual José Barrionuevo no ha plegat. Alguns observadors afirmen que els atemptats del dia dotze li han enfonsat l'optimisme habitual i l'han desacreditat davant de tot Europa i Amèrica.

González proposa un pacte de silenci

La darrera ofensiva terrorista féu que el president Felipe González rellancés una vella idea: un pacte de silenci entre el govern i els mitjans de comunicació, a fi d'esmoreir o callar les accions terroristes. El govern central addueix que aquest acord ha rutllat molt bé a altres països europeus amb problemes semblants, com Alemanya, Itàlia o el Regne Unit. Tanmateix, els mitjans de comunicació espanyols s'han mostrat sempre reaccis a entrar en aquest joc, per raons comercial, per desconfiança mútua i, també, per por a una censura encoberta i, fins i tot, a una racció violenta dels terroristes. Si els atemptats són silenciats, és lògic creure que els terroristes n'augmentaran la grandària fins que sigui impossible callar-los. De moment, des de la Moncloa s'ha endegat una subtil ofensiva: el portaveu del govern, Eduardo Sotillos, felicità els mitjans de comunicació perquè el dia tretze van primar la informació europea a la terrorista. Aquells qui ho feren a l'inrevés foren identificats directament amb els nuclis involucionistes i antidemocràtics. Més clar, l'aigua...■

Aparells per a detectar explosions, per la costa

/ M. Molines

ETA: Una agressió al País Valencià

Des de Setmana Santa, tot un seguit de bombes han esclatat o han estat desactivades en la costa valenciana. L'estratègia d'ETA, amb aquestes accions, busca la publicitat exterior i ha aconseguit el rebuig de sectors polítics molt significatius.

Adolf BELTRAN
 A hores d'ara, sembla ja evident que la campanya de bombes d'ETA en la costa valenciana no té com a objectiu essencial el boicot al turisme, tal com l'organització basca afirma oficialment, tot i que el pot perjudicar bastant. Dues són les possibles pretensions d'aquesta actuació, no necessàriament alternatives: la incidència sobre membres de la nombrosa colònia de ciutadans i empresaris bascs residents en les comarques del sud del País Valencià, per forçar-los a pagar l'impost

revolucionari, i el ressò internacional, que actuaria com a element de pressió sobre el govern, per a la tantes vegades reclamada negociació política per a la pacificació d'Euskadi.

Aquest segon objectiu explicaria la utilització de les platges com a escenari, amb efectes més esmoreïts que els que podria provocar una línia d'acció més contundent i directa, la qual generaria unes conseqüències materials més fortes, produiria major perill físic per a les persones i un risc important per als autors dels atemptats.